

21. dec. 1973

FAKTA

Dato:
21. dec. 1973

Sidetæl:
Notes 73-74 bd 6 s. 48-52

- arbejde det, d. v. s. stille
sig i et stærkt psykisk forhold
til det. Det betyder f. eks.
ikke at man forlader
området for man maa
der og indtænke, for at
gaa over til et andet
som man så heller ikke
indtænke og således i
en uendelig kreds.
Det har brugt mig mange
uendelige problemer at
ikke i de sidste år, men
i de første perioder, har
kunnet gennemføre en
sådan disciplinering - ja
der er måske endda der
alle mine problemer stammer
fra.
At litogne sig denne disci-

-plin og gennemføre den spe-
-cielt vil have mindst et
for at gøre arbejdet med
den mening man permanent
sætter.

[Signature]

Paris

21-12-73.

For tiden bekræftes
is af en stor forvirring.
Jeg står helt uden mål-
-retning for mit arbejde.
Jeg ved ikke hvad jeg
vil. Måske vil jeg slut-
-te noget, måske kom-
-me forvirringen af at jeg
anser det for forkert, ikke
at ville noget, og rigtig-
altså ideelt at ville

hvad man vil - at ville
noget.

Efter hunden står det mig
mere og mere klart at pro-
-blemer præciseres af de
forskellinger man danner
sig om hvordan noget skal

være. forsøger at danne
Man forsøger at danne
sig en mening om så
noget som muntligt, kun
en forsvindende bredde
af den mening er ens
øjne.

Ud fra bliver man på det
-led at man kan have
en mening om dette og
hint, man indvinder med
et ideel som helt ander.

- frygter at man egentlig
skal ikke har lyst eller
frang til at have en mening
- om ret mange ting - om
nogen i det hele taget.

Hvad består dette at have
en mening - at have lyst
at standpunkt egentlig af?
Det består af en forskellig-
-ling man iu forskellig
påvirkningens kendet, har
danne sig om hvordan
den og den ting bør være -
altså et ideel.

Idealer har det kodelige
ved sig at de noget
sjældent får sig gælt
til pas i virkeligheden, som
alid og ustandselig mød-

- Sig - dem.
Man - har man en mening,
et standpunkt nytt det
ikke man lytter til disse
mødselsar over ideal
for du mister man øjeblik
- veligt sit standpunkt sin
mening og står der som
et sluppet skvadde hoved
uden mening klappet sam-
- men som skive brø-
- den uden standpunkt.
Om verden regner ikke med
en: ikke sig - dem, han
mener det ene nu om
fem minutter mener han
lige det modsatte, han
kan man ikke regne med
han har ingen mening og er
helt uden standpunkt.

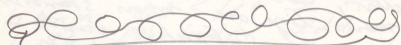
Og overfor om verdens dom
har man jo altid uret.
Vej - det har man ikke
hvis man har formået at
op hæve, befri sig fra be-
- greberne vel og uret - men
hvem har det?
Det er her den store
hindring ligger. Man kan
veligt give udtryk som en
kendsgerning at hvad man
har af standpunkt. og me-
- ningar er noget der er fri-
- fyrt og udtrykt, for helt
på det personlige subjektive
plan er man fløjvende
lige glad med den slags
begreber dem har man
kun i forhold til om-
- verden og allene for dens

Skuldt.

Alene med sig selv bear-
bejder man i løbet af
et døgn tusindvis af
tanker på den måde at
de som en standse-
stoppe bevirker sig gennem
ens hoved, man registrerer
at de er der, man ved
- over det luger man ikke
stilling til dem eller
dan nu sig en mening om
dem. Hvorom skulle man
kunne det? Da er der
hulder til blinder altid en-
-vordet, overraskende, ufor-
-sketlige. Standser man ved
nogle af dem og forsøger
at "tanke dem i sig selv"
beholder det at man dan-

-ner sig forestillinger osv. g
om dem. Disse har ikke
nogen af gøre med den op-
-rindelige tanke på vej og
-nem ens hoved, man er
tanke forestillinger (og må være
det fordi man standser tanker
-sdrummen) der er et pro-
-dukt af hvad man ved
nogen som er tilføjet en
ude fra.
En del mennesker kan eksiste-
-rer i verden uopvirket af
dem, det er en uimodsigel-
mon ligesom man standser
sin for subjektive tanker
-sdrum for at "tanke
over dem". Således kan man
heller ikke standse verdens
sdrum for at "overveje".
i begge tilfælde forsøger

man at vinderen og idet
man gør det danner
man sig en mening og
indtager et standpunkt
der, som for noget, er
i modstrid med de søvel
den personlige funke beviserne
som med verdens i det
der opstilles et ideel om
hvordan den indre tanke
og de ydre forhold skal
være helt uden hensyn
til hvordan de er.

Paris

22-12-73.

Hvis man bliver
kaldet i diot, eller på en
eller anden måde gøres en,
siger man er et fjæs, en

uødelig kulturbegreb, hvis
man følger sig til sig selv
under vildt, hvis man ikke
er vildt, er en uvelkom-
-man, hvis man
anses for et skvaddehøvel
at komme ind i - hvordan
reagerer man på det?
Selv fuldstændig med ubehag,
man kan ikke lide det.
Man kan ikke det af en rea-
-ger stærkest på dette ube-
-hag? Det kan jo ikke
være ans for hele personen
så havde man fuldstændig
hængt sig, så havde man
følt at så fandt man det
brød på sin selvopbeholden-
-drift at det ville være
umuligt at overleve. Derfor